

REPUBLIKA E KOSOVËS

REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS

VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

C-IV.-14-0429

Podnositeljka žalbe

N. N, Srbija

Protiv

Suprotna strana

Društveno preduzeće "Y", koju zastupa **Kosovska agencija za privatizaciju**, ul. "Agim Ramadani", br. 23, Priština.

Posebna komora Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (Posebna komora), sudija Manushe Karaçi, dana 27. aprila 2020. godine, donosi ovu:

P R E S U D U

- I. Žalba se ODBIJA kao neosnovana i Odluka Organa za likvidaciju PRN078-0644 od 08. januara 2014. godine, potvrđuje se kao pravična i zasnovana na zakonu.**
- II. U ovom pravnom slučaju ne određuju se sudske takse.**

Činjenične i proceduralne okolnosti

Dana 24. januara 2014. godine, Posebna komora je primilo žalbu podnositeljke na odluku organa za likvidaciju KAP-a, kojom zahtevala neisplaćene plate u iznosu od 1.104,45 evra od društvenog preduzeća „Y“ .

Podnositeljka žalbe je kao dokaz priložila:

-Kopiju obaveštenja o prekidu radnog odnosa br. 125 od dana 10. juna 2013. godine.

- Kopiju odluke KAP-a prema zahtevu PRN078-0644 od 08. januara 2014. godine, o odbijanju zahteva koji je podnela žaljila;

Podnositeljka žalbe je u propisanom roku podnela zahtev 8. novembra 2013. godine, za naknadu tri neisplaćene plate u iznosu od 1.104,45 evra od Društvenog preduzeća „Y“.

Dana 8. januara 2014 godine, Kosovska agencija za privatizaciju donela odluku prema zahtevu PRN078-0644, kojom odbija zahtev podnositeljke žalbe kao nevažeći.

KAP odbila je zahtev kao nevažećeg pozivajući se na član 36.2 Priloga Zakona br. 04/L-034 o KAP i na član 608 Zakona o udruženom radu (objavljen u Službenom listu br. 53 1976 godine), primenjiv prema članu 1 Uredbe UNMIK-a br. 1999/24, kojim se predviđa da „isplata iznosa plata ili zarade ili bilo kojeg drugog potraživanja radnika koji potiče iz radnog odnosa zastarava nakon tri godine“.

Prema KAP-u da bi se prekinulo zastarevanje, zahtev bi trebao da bude podnesen sudu ili bilo kom nadležnom organu u roku od tri godine od trenutka kada je Podnositeljka stekao pravo da zatraži odštetu kao posledica prevremenog raskida ugovora, odnosno tri godine od meseca marta 2004 godine.

KAP takođe naglašava da žalilja nije podnela nikakav dokaz o podnošenju neke žalbe ili zahteva u nekom sudu ili nadležnom organu pre završetka perioda zastarevanja.

Prema KAP-u, pravo na zahtevanje naknade neisplaćenih plata je zastarelo marta meseca 2007. godine.

Na osnovu člana 37. Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova, sudija Posebne komore izdaje nalog kojim se dostavljena žalba od strane podnositeljke žalbe šalje KAP-u kao odgovor na žalbu.

Dana 11. marta 2020. godine, KAP podnela je svoju odbranu na žalbu podnosioca zahteva podnetu 24. januara 2014. godine, protiv odluke Organa za likvidaciju PRN078-0644 DP-a „Y“ (u likvidaciji).

KAP, svojom odbranom, traži od Posebnog komora da odbije žalbu kao neprihvatljivu i/ ili neosnovanu i da potvrdi (ostavi na snazi) Odluku Organa za likvidaciju PRN078-0644.

27. januara 2019. godine, službenica za finansije je poslala Opomenu o plaćanju sudskih taksi tužilji, tražeći plaćanje sudskih taksi kako je dato u postupku ili da predstavi dokaze da spada u kategoriju onih koji su oslobođeni od ovog plaćanja kako je predviđeno Administrativnim uputstvom Sudskog saveta Kosova br. 01/2017 o Objedinjavanju sudskih taksi. Sud je obavestio tužilju o posledicama neplaćanja ovog specifične isplate.

Dana 30. aprila 2019. godine, tužilja se koristila Opomenom o plaćanju sudskih taksi, kako bi predočila dokaze o efikasnom plaćanju sudskih taksi, ili da predstavi dokaze da spada u kategoriju onih koji su oslobođeni od plaćanja efikasnih sudskih taksi, u skladu sa gore navedenim administrativnim uputstvom.

Na osnovu dokaza koji se nalaze u spisu predmeta, podnositeljka žalbe je 11. februara 2019. godine platila sudsku taksu u iznosu od 20 evra kako je predviđeno članom 13, tačkom 13.3 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 01/2017 o Objedinjavanju sudskih taksi.

Pravno obrazloženje

Odluka se donosi bez saslušanja, jer su činjenice i dokazi koji su deponovani u predmetu sasvim jasni, sudija pojedinac ne očekuje da će na raspravi biti više informacija i argumenata u smislu člana 72 stav 11 Zakona o PKVSK-u (br. 06 L -086).

Žalba podnositeljke se odbija kao neosnovana, a Odluka Organa za likvidaciju PRN078-0644 od 8. januara 2014. godine, potvrđuje se kao pravedna i zakonita.

Gore navedeno tumačenje je u skladu sa doslednom sudskom praksom Posebne komore. [Pogledajte, na primer: predmete: AC-I-15-0253 od 27. septembra 2016 godine, AC-I-15-0029 od 8. juna 2017. godine, AC-I-15-0051 od 27. jula 2017. godine, AC-I-16-0187 od 23. februara 2017. godine itd.].

Podnositeljka žalbe je u propisanom roku podnela zahtev Likvidacionom organu i tražila tri neisplaćene plate u iznosu od 1.104,45 evra od Društvenog preduzeća "Y".

Vremenski period za koji je tužilja zatražila neisplaćene plate istekao je u aprilu 2007. Tužilja nikada ranije nije tražila ove iznose od tužene, sudskom tužbom, podnete bilo kojem sudu ili drugom nadležnom organu.

Rok za podnošenje tužbenog zahteva u vezi sa naknadom neisplaćenih plata je počeo da teče u aprilu 2004. godine.

Član 36.2 tačka 1., Aneksa Zakona br. 04/L-034 o KAP-u, predviđa da“... *sledeće predstavlja dobar i dovoljan pravni osnov prema sadašnjem zakonu za odbijanje potraživanja ili navodnog udela ili vlasničkog interesa: ... potraživanje ili navodi zastarevaju prema važećim vremenskim ograničenjima*”.

Prema članu 608. Zakona o udruženom radu (objavljen u Službenom listu br. 53 od 1976. godine), primenjiv prema člana 1. Uredbe UNMIK-a br. 1999/24, predviđa da se: *‘isplata visine plata ili zarade ili bilo kakvog drugog zahteva radnika koji proističe iz radnog odnosa zastare za tri godine’*.

Štoviše, član 137. Zakona o obligacionim odnosima iz 1978. godine takođe predviđa isti vremenski o zastarevanju svih novčanih zahteva kao rezultat radnog odnosa.

Na osnovu člana 31., stav 1., Zakona br. 06-L-086 o Specijalnoj komori vrhovnog suda Kosova koji predviđa da: *'Svaka stranka u svojim pisanim podnescima navodi sveobuhvatnu izjavu o činjenicama koja navodi sve činjenice koje stranka zna ili opravdano smatra da su relevantni ili materijalni u pogledu zahteva, stvari, postupka ili predmeta'*.

Članom 76., stav 3. Zakona br. 06-L-086 o Specijalnoj komori vrhovnog suda Kosova, predviđa se da: *'Specijalna komora može prilikom tumačenja i primene ovog zakona, ako je potrebno rešiti proceduralno pitanje koje nije dovoljno uređeno u ovom zakonu uzeti u obzir i primeniti mutatis mutandis relevantne odredbe Zakona o parničnom postupku.*

Prema članu 7., stav 1. Zakona o parničnom postupku, predviđa se da: *Stranke imaju pravo da podnesu sve činjenice na koje oslanjaju svoje zahteve i da predlože dokaze sa kojima se konstatuju te činjenice.*

Nakon što je procenio svaki dokaz posebno i sve zajedno, sud je došao do zaključka da je žalba u ovom pravno-civilnom pitanju neosnovana. Imajući u vidu rok zastarevanja na osnovu gorenavedenim zakonskim odredbama, Sud je bio u obavezi da tužbu tužilje u celosti odbije kao neosnovanu kao što je navedeno u izreci ove presude.

Sudska taksa:

Na osnovu člana 62. stav 5. Zakona br. 06 / L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda, svaka stranka snosi svoje troškove.

Podnositeljki žalbe se ne određuje sudska taksa jer je ista platila 11. februara 2019. godine, u iznosu od 20 evra.

Pravna pouka:

Protiv ove Presude se, Žalbenom veću Posebne komore, može uložiti pismena žalba, u roku od 15 dana od prijema ove presude. Žalba treba biti uložena na osnovu člana 9. stav 6. Zakona br. 06-L-086 o Specijalnoj komori vrhovnog suda Kosova.

S U D I J A,
Manushe Karaçi

GLOBAL CONSULTING &
DEVELOPMENT ASSOCIATES **LLC**
Public & Private Sector Consulting

Preveo: